

Pälpättävät riisit

Olipa kerran kauan, kauan aikaa sitten niin kauan aikaa sitten ettei kukaan muistakaan kuinka kauan aikaa sitten, kaukana Intian viidakoissa niin kaukana ettei kukaan tiedäkään kuinka kaukana, pieni kylä.

Kylän ja viidakon välissä oli riisipelto. Kyläläiset elivät iloisina ja onnellisina. Ainoa murhe oli että riisisadot olivat liian pieniä ja ruokaa ei aina riittänyt. Mutta sitten kerran kyläläiset saivat kuulla että jos puhuu kasveille kasvit kasvavat paremmin. Kyläläiset ajattelivat että he voivat kokeilla tätä konstia. Niin he menivät puhumaan riiseille ja kun oli jo mennyt kuukausia tuli isoja satoja.

Kun kyläläiset olivat puhuneet tarpeeksi riiseille niin eräänä yönä riisit olivat huomanneet että he osaavat puhua ja ei aikaakaan niin riisit puhuivat ja pälpättivät. Riisit kertoivat uutisia, mitä koulussa oli tapahtunut ja mitä muuta kyläläiset olivat sanoneet.

Kyläläiset heräsivät yöllä melusta ja menivät katsomaan mitä oli tapahtumassa. He kuuntelivat kiinnostuneina riisejä mutta ei aikaakaan ja he väsyivät riisien puhumiseen. Kyläläiset eivät voineet nukkua ja aamulla he heräsivät väsyneenä ja ärtyneenä. Kukaan ei jaksanut tehdä töitä ja lapset eivät jaksaneet mennä kouluun.

Mutta eränä päivänä kylään tuli maailmanmatkallaan Matti. Kyläläiset tiesivät että Matti tiesi ja oli viisas. Kyläläiset menivät hänen luo kysymään apua. Kyläläiset kysyivät että jos Matti voisi auttaa heitä saamaan unta.

- Kyllähän se käy mutta meidän täytyy sopia palkka, sanoi Matti.

-

- Tietysti, viisi rupiaa (intialaisia rahoja) jokaisesta yöstä jolloin saamme unta.

-

Tuli ilta. Matti meni riisipellolle ja sanoi jotain ja heti tuli hiirenhiljaista. Tuli aamu. Kyläläiset heräsivät pirteinä ja iloisina. He menivät kouluun, töihin ja kaupunkiin asioille. Ja tämä jatkui ja jatkui. Joka ilta Matti meni puhumaan riiseille ja riisit olivat hiljaa ja asukkaat olivat iloisia.

Sitten tuli aika korjata sadot. Matti meni viimeisen kerran riisien luo sanomaan jotain. Ja riisit alkoivat huutaa ja pälpättää. Kyläläiset eivät voineet nukkua koko yönä. Tuli aamu, kyläläiset juoksivat vihaisena ja leikkasivat riisit. Niitä oli aika paljon. Kaikki olivat iloisia ja tyytyväisenä sadosta. Kyläläiset menivät antamaan palkkaa Matille ja he sanoivat:

- Kiitos avusta. Saat viisi rupiaa jokaisesta yöstä jolloin saatiin nukkua mutta emme maksa viimeisestä yöstä mitään koska riisit pälpättivät niin paljon ja emme voineet nukkua.

- Niinhän se on oikein, vastasi Matti. - Jatkan nyt matkaani maailman ympäri.

Mutta sitten yksi kyläläinen kysyi: - Miten teit että riisit olivat hiirenhiljaa ja mitä tapahtui viimeisenä yönä?

- Ne ensimmäiset yöt menin illalla sanomaan riiseille että jos he puhuvat ja pälpättävät niin kyläläiset tulevat ja leikkaavat teidät irti ja he kuuntelivat minua, Matti vastasi. - Mutta viimeisenä yönä menin sanomaan että he saavat puhua, huutaa ja pälpättää kuinka kauan tahansa. Aamulla kyläläiset tulevat ja leikkaavat teidät poikki.

Ja niin tämä riisisatu loppui. Ainakin minun isäni sanoi näin minulle monena iltana.